

at, dersom et Forslag var fremlagt af Ministeriet, sigende til dette Niemeds Opnaaelse, da vilde Udvalget have været meget redebort til at tiltræde det; jeg maa imidlertid bemærke, at der imod det Forslag, som her er stillet, og imod den Maade, hvorpaa det er fremkommet, lader sig gjøre adskillige Indvendinger, der synes mig at være af den Betydning, at det vel var værd at tage under Overveielse, om vi dog ikke hellere skulde udsætte en Bevilling af den her omhandlede Art. Den første Betænkelighed, der frembyder sig for mig, er, at Forslaget, som det nu her foreligger første Gang, kommer frem til 3die Behandling, idet det, som var for til 2den Behandling, var af en ganske anden Art. Jeg finder det ganske rimeligt, at de fleste Medlemmer i Thinget i den Henseende have en noget anden Synsmaade end jeg; idetmindste har dette oftere vilst sig at være Tilfældet, men jeg maa for min Part fremhæve, at det er at overraske Thinget, naar saadanne Forslag første Gang komme frem ved 3die Behandling, uden at de have kunnet gennemgaae den samme Drøftelse, som andre Bevillinger af lignende Art naturligviis have gennemgaaet. Jeg maa dernæst for det Andet gjøre den Bemærkning, at der er en Misliighed ved, at Forslag til saadanne Bevillinger fremkomme fra Medlemmer, hvilket stedse er forbundet med, at Bevillingen ikke har været prøvet af og er fremkommet fra den Autoritet, som ene og alene kan antages at have tilstrækkelig Overblik over en Sag af denne Art (Grundtvig: Na!). Jeg finder, at man kan have et overmaade stærkt og inderligt Ønske om at fremme en Sag af denne Art og derfor dog gjerne ønske, at Sagen kommer fra det Sted, hvor Ønskets Betimelighed kan afspejles rigtigt; jeg troer, mine Herrer! at det i Særdeleshed er vigtigt med Hensyn til Fremtiden. Vi maae jo vide dette, at der baade til forskellige Tider kan være forskellige Ønsker, og at der ogsaa i forskellige Stænder

og Provindsfer af Landet kan yttre sig forskellige Ønsker, og, naar vi da modtage og vedtage Udbringinger, som fremkomme netop fra de Medlemmer, der repræsenterer disse maaskee mere forbigaaende Stemninger, eller disse locale og particulaire Interesser i forskellige Dele af Landet, naar vi, siger jeg, give dem Indgang, saa berøve vi os selv det vigtige Moment, der ligger i, at Sagen har været prøvet af Regjeringen, som maa antages at kunne overskue alle Forholdene, og af den er befundet at være af den Bestaafenhed, at man bør tage Hensyn til den. Hertil kommer endnu en tredje Grund, der for mig endog har en meget stor Vægt, nemlig den, at den Sum, som her er begjæret, er begjæret uden nogen Plan; den er begjæret som en Sum, Ministeren kan anvende efter bedste Skjønnende i dette Niemed, men uden at der derved er sagt, hvorledes han skal anvende den. Det kan maaskee synes at være mindre vigtigt ved en Sum, der træder saa fordringsløs frem som denne, men det er slemmt at give Præcedentfer; vi have i hele denne Finantsforhandling af al Magt kæmpet for, at Regjeringen paa de Punkter, hvor den foreslagde os Forslag til Bevillinger, der ikke vare tilstrækkeligt oplyste ved Angivelser af, hvorledes Regjeringen tænkte at anvende de forlangte Summer, og paa hvilken særegen Maade de Foretagender skulde udføres, som Regjeringen sagde, at den vilde udføre, kun kunde vente at faae saadanne Bevillinger antagne, naar den vedlagde de nødvendige Oplysninger, for at det kunde bedømmes, hvorvidt Thinget kunde gaae ind paa Planen.

Rettelser.

- Nr. 300, Sp. 4770, L. 2 f. n. „Afgjørelsesmaader“ læs: „Afgjørelser“
 — — Sp. 4771, L. 14 og 15 „at jeg veed, hvad hans Anskuelse er“ læs: „at jeg fuldkommen deler hans Anskuelse“
 — — f. Sp. L. 27 og 29 „33“ læs: „53“.